

SLOVENSKI

vestnik

GLASILO SLOVENSKE KOROŠKE

Letnik IX.

Celovec, četrtek, 15. april 1954

Štev. 15 (625)

Borba naših izseljencev je pravična in upravičena

Z občnega zbora Zveze slovenskih izseljencev

Včeraj in danes pred dvanajstimi leti se je začela križeva pot tisočev zavednih slovenskih ljudi iz Zilje, Roža, z Gur in iz Podjunc, ko so do zob oboroženi SS-ovci in policisti vdrlji v mirne slovenske vasi, pognali številne naše družine z rodne grude in jih kot največje zločince odvedli v daljno tužino. Pozneje so le-tim sledili še premnogi drugi, ki se niso hoteli ukloniti nacističnemu povelju in zatajiti svojo slovensko narodnost.

Dvanajst let je poteklo od takrat, ko so zmage pijani nacistični nasilniki izvršili največji zločin nad slovenskim ljudstvom na Koroškem, ko so že dolgo in podrobno pripravljene načrte o uničitvi koroških Slovencev z enim samim zamahom sprovedli v dejanje. Vsaj mislili so tako, saj so bili prepričani, da od nasilno izseljenih Slovencev nobeden ne bo več videl svoje koroške domovine.

Zavezniškim armadam, v okviru katerih so doprinesli svoj delež k zmagi nad fašizmom tudi koroški, slovenski in jugoslovanski partizanski borci, se imamo zahvaliti, da se temni naklepi koroških šovinistov niso uresničili, marveč so se po razsulu tretjega rajha povrnil na svoje domove tudi slovenski izseljenci. Od takrat se vsako leto posebno v teh dneh spominjajo vsega neizmerne gorja, ki so ga, oropani domovine in vsega imetja, prestali v pregnanstvu.

Naši izseljenci so tudi letos izbrali za svojo spominsko proslavo 14. april ter se v lepem številu odzvali povabilu na občni zbor, kamor jih je vabila Zveza slovenskih izseljencev. V dvorani Delavske zbornice v Celovcu so se po pozdravnih besedah predsednika Vinka Gröblacherja v komemoraciji spomnili tistih sotrpilov, ki so umrli v času od zadnjega občnega zbora, nato pa je tajnik Rado Janežič poročal o delu dosedanjega odbora, ki je vse sile posvetil prizadevanjem za doseg popolnih pravic, ki gredo izseljencem kot žrtvam fašizma. Uvodoma se je spomnil let pregnanstva in poudaril, da se moramo prestalega gorja danes še prav posebno spominjati, ker »se pač

danest spet skušajo oživljati temne sile iz komaj pretekle dobe, ponovno dvigajo glave tisti, ki so nas že enkrat selili in preganjali, ki so nam že enkrat uropali vse premoženje in nas zapisali smrti.« Navedel je zločinsko pisarjenje »Kleine Zeitung« v »Krvavi meji« ter barbarsko razstrelitev partizanskega spomenika in svoja tozadevna izvajanja zaključil:

»Zato tudi izseljenci odločno zahtevamo strogo kazen za vse tiste, ki danes spet skušajo z izkušenimi metodami nasilja in skrunjenja razpihovati sovraštvo do koroških Slovencev, ker nočemo in ne dopustimo, da bi se ponovilo brezmejno gorje, kakršnemu je bil naš narod izpostavljen pred dobrimi desetimi leti. Naj bo naša vsakoletna spominska proslava hkrati opomin merodajnim činiteljem, da ne dovolijo, da bi se spet oživljali nepomirljivi duhovi narodne nestrp-

nosti in groznega nasilja, kajti dovolj je bilo preganjanja, dovolj izseljevanja in zatiranja!«

V drugem delu referata je poročal o odborovem delu in obširno nakazal težkoče, na katere je naletela Zveza slovenskih izseljencev vsled nerazumevanja pri odločujočih faktorjih na Dunaju. Opisal je dolgotrajno zbiranje dokumentarnega gradiva, ki ga je dunajska komisija za oskrbo žrtev zahtevala za dokaz, da je bilo izseljeništvu dejanski pripor, navedel je številne vloge in urgence, ki jih je Zveza napravila na Dunaju, ter ob koncu poudaril:

»Na komisiji za oskrbo žrtev in na socialnem ministrstvu je zdaj, da končno spreminjena dosedanje pojmovanje našega izseljeništvu, ki ni nič več in nič manj kot pa zasmeh pravice in resnice, ki ga

(Nadaljevanje na 8. strani)

„Budni in strnjeni v borbo za naše pravice!“

V diskusiji na občnem zboru Zveze slovenskih izseljencev se je oglašil tudi tov. dr. Franci Zwitter, ki je najprej ponovno objasnjal stanje vprašanja priznanja priporniške odškodnine in nato nadaljeval:

»Že tov. tajnik je v svojem poročilu omenil čudne pojave okrepitve narodne nestrpnosti. Slovenski izseljenci teh pojavov nikakor ne smemo prezreti. Blatenje junaške partizanske borbe in atentat na partizanski spomenik v št. Rupertu pri Velikovcu je hkrati tudi napad na slovenske izseljence. Nepriznanje izseljeništvu kot pripor je samo druga plat ene in iste težnje: koroške Slovence oropati velikega kapitala antifašistične borbe, to se pravi, zanikati njihov veliki doprinos v borbi za mir in demokracijo! Zavedati se namreč moramo, da izvira vse to iz istih šovinističnih krogov, ki so pri zadnjih občinskih volitvah že prišli spet na dan s svojimi starimi gesli o Heimatreue in Kärntnerreue, o nevarnosti slovenizacije dežele itd. Zavedati se moramo, da je te parole prvi skuhal stari lisjak Mil-

činski, ki je referent za nacionalnopolitična vprašanja v VdU in je sedaj celo predsednik te zloglasne nacionalistične stranke na Dunaju! Mislim, da je potrebno, da vprašamo, kako so ti gospodje poznali Heimatreue tedaj, ko je bilo treba nastopiti proti nacističnemu okupatorju, tedaj so ti gospodje zagovarjali Hitlerjevske zločine, deloma pri teh tudi sodelovali in blatili domovino, ki jo imajo danes spet tako v ustih. Zdi se mi, da smo koroški Slovenci vse premalo budni in izgleda, da izseljeniška in koncentracijska taborišča še niso bila dovolj huda šola, kajti sicer ne bi bilo mogoče, da so čestokrat tudi izseljenci brezbrizni za zločinsko izzivanje od strani koroških nacistov. Ali ni znak brezbriznosti, da so le premnogi izseljenci atentat na partizanski spomenik in na partizansko borbo vzeli kot nekaj, kar se njih ne tiče? Ali ni znak brezbriznosti, da so spet drugi molčali, čeprav bi morali vsi strnjeno nastopiti proti tem zarotnikom mirnega sožitja v deželi? Le tako je tudi mogoče, da so ponekod celo izseljenci šli skupaj z

Sodelovanje med Avstrijo in Jugoslavijo mora biti tesno na vseh področjih

Veleposlanik FLRJ na Dunaju Dragomir Vučinič, ki se je nekaj dni nahajal v Beogradu in v začetku tega tedna vrnil na Dunaj, je na prošnjo Tanjug-ovega urednika pred svojim odhodom iz Beograda zavzel stališče do trenutne stopnje jugoslovansko-avstrijskih odnosov. Na stavljenja mu vprašanja je med drugim dejal:

»Avstrija in Jugoslavija sta danes politično in po svojem zemljepisnem položaju tako navezani druga na drugo, da mora biti sodelovanje med obema tesno na vseh področjih. Nenormalni položaj med obema državama iz povojne dobe je popolnoma odstranjen in Jugoslavija in Avstrija si, zavedajoč se obojestranskega pomena njunega zblizanja in prijateljstva za mir v tem delu sveta, prizadevata čim bolj razviti sodelovanje na vseh področjih...«

»Na obeh straneh sedaj razmišljajo o možnosti, da bi sklicali konferenco o gospodarskih vprašanjih«, je na tozadevno vprašanje odgovoril veleposlanik Vučinič. Opozoril je na pred kratkim ustanovljena posebna odbora pri Trgovinskih zbornicah v Beogradu in na Dunaju, katerih naloga je v obeh državah proučiti možnosti za zboljšanje medsebojne trgovinske zamenjave. Obe strani stremita za tem, da bi na široki podlagi proučili možnosti za medsebojno gospodarsko zamenjavo za daljšo dobo in verjetno celo go-

spodarsko kooperacijo. Veleposlanik Vučinič je poudaril, da zasluži tako stremljenje, ki je prišlo za sedaj do izraza med

gospodarstveniki, največjo pozornost odgovornih državnih činiteljev.

Med razgovorom je urednik Tanjuga tudi vprašal za sedanji položaj narodne manjšine v Avstriji. Veleposlanik Vučinič je v zvezi s tem vprašanjem dejal:

»Jugoslovanska vlada iskreno upa, da bodo vprašanje dvojezičnih šol na Koroškem in nekatere druge zahteve jugoslovanske narodnostne manjšine rešene po načelu popolnega spoštovanja manjšinskih pravic in v duhu, ki ustreza sedanji stopnji razvoja zvez med Jugoslavijo in Avstrijo.«

Končno je še zavzel stališče do avstrijskega vprašanja na sploh in pri tem ugotovil:

»Izid berlinske konference, ki pomeni za Avstrijo hudo razočaranje, ni mogel oslabiti teženj in pripravljenosti avstrijske vlade in naroda, da se bosta še naprej borila za popolno neodvisnost države... Jugoslavija bo še naprej nudila polno oporo upravičenemu avstrijskemu boju, zavedajoč se, da avstrijska neodvisnost ustreza tako življenjskim koristim avstrijskega naroda kot politiki miru in enakopravnosti v mednarodnih odnosih.« S tem v zvezi je zlasti poudaril, da je podpiranje avstrijske neodvisnosti za Jugoslavijo danes prav toliko stvar načela kot tudi stvarne potrebe po utrditvi mednarodnega položaja v tem delu Evrope... »Ne smemo izgubiti upanja, da bo rešeno avstrijsko vprašanje, ki ne more biti neposredno zvezano z rešitvijo nemškega vprašanja. Drugačna rešitev ne bi bila le pretirana in napačna, pač pa tudi naravnost škodljiva za prave koristi avstrijskega naroda.«

zduženo šovinistično reakcijo na občinske volitve, ne da bi se ozirali na veliko protislovensko linijo teh zakrknjenih šovinistov v deželi! Že enkrat smo doživeli, da smo po zaslugi »dobrih sosedov« morali zapustiti zemljo svojih očetov, čeprav tega prej ne bi nikdar bili verjeli. Zavedajmo se, da čim so ti gospodje na krmilu in imajo oblast, ne poznajo več sosesčine, temveč topo ubogajo vodstvo. To smo že enkrat doživeli na lastni koži in v zmanjšani obliki se je to spet pokazalo prav pri občinskih volitvah, kjer smo ponekod ponovno slišali iz ust teh združenih šovinistov grožnje z izselitvijo. To sem smatral za potrebno, da poudarim, ker smo, kakor izgleda, že preveč pozabili na silno trpljenje v priporu. Prav današnji spominski dan pa naj nas spet opomni na to trpljenje, da bomo v bodoče res vsi budni in strjeni v borbi za naše pravice.

Le preradi bi naši nasprotniki namreč hoteli svet prepričati, da naša antifašistična borba ni bila borba za mir in demokracijo, temveč bi jo radi prikazali umazano v drugi luči. Nasprotno pa je bila — tako bi radi dokazali svetu — njihova borba častna in pravična — le borba proti partizanskim »zločincem« in vas, izseljence, ki ste bili nevarni, da bi prej ali slej te partizane podpirali, so poslali le na oddih! Vse to je torej bilo upravičeno in vi ste jim dolžni še zahvalo! »Dobri sosedje« pa so s tem tudi oprani vsake krivde in spet vredni, da jim pomagamo na oblast najprej v občinah, potem pa še drugod. Tovariši izseljenci in izseljenke, naša borba mora biti dosledna! Ne govorim tukaj besedo maščevanju, pač pa besedo potrebnemu ponosu! Le z dosledno in strnjeno borbo namreč bomo dosegli tudi priznanje izseljeništvu kot pripor in s tem priporniško odškodnino, ki nam kot žrtvam fašizma po vsej pravici gre!

Predsednik FLRJ maršal Tito na prijateljskem obisku v Turčiji

V ponedeljek zjutraj je jugoslovanska vojna ladja »Galeb«, s katero je maršal Tito potoval v Turčijo, prispela v carigrasko пристanišče, pozdravljena z 21 topovskimi salvami. Maršala Tita in njegovo spremstvo, med katerim se nahaja med drugimi tudi državni tajnik za zunanje zadeve FLRJ Koča Popović, je na turških tleh pozdravila posebna vladna delegacija z zunanjim ministrom Köprülüjem na čelu, ki se je z motornim čolnom predsednika turške republike pripeljala do »Galeba«.

Ko je maršal Tito stopil na kopno, so vojaške godbe zaigrale jugoslovansko in turško himno, pozdravili pa so ga še predstavniki mesta Carigrada in predstavniki jugoslovanskega konzulata v Carigradu. Nato je pregledal častno četo in potem odšel na železniško postajo odkoder se je s posebnim, tako imenovanim »belim vlakom« odpeljal proti glavnemu mestu Turčije Ankari.

»Beli vlak« je prispel v Ankaro v ponedeljek zvečer. Tu so maršala Tita pričakali predsednik turške republike Djelal Bajar, predsednik vlade Menderes in mnogo drugih vodilnih osebnosti turškega javnega in političnega življenja.

Tako ob prihodu v Carigrad kot v Ankaro je maršal Tito podal izjave, v katerih izraža, da je srečen, ker je imel priliko odzvati se povabilu predsednika republike Turčije. Maršal Tito bo ostal v Ankari tri dni in se razgovarjal s predstavniki Turčije o vseh problemih, ki tičejo obe državi in ki so velikega pomena za sodelovanje balkanskih držav. Prav tako bo govora o vprašanjih mednarodnega pomena. Nato se bo maršal Tito spet odpeljal v Carigrad in 18. t. m. odpotoval nazaj v Jugoslavijo.

Položaj delovnega kmeta v Avstriji čedalje bolj težaven

Močan porast kmetijske proizvodnje v zadnjih letih je vsled enostranske agrarne politike nasprotja v avstrijskem kmetijstvu očitno zaostrel. Medtem ko je v zadnjih letih pri vseh agrarnopolitičnih ukrepih privilegirana kasta zemljiških veleposestnikov in gosposkih kmetov pripravljena na konkurenčno borbo na tržiščih, zapada avstrijski delovni kmet — predvsem oni v alpskih predelih — v čedalje večjo stisko in je na poti gospodarskega obubožanja.

Avstrijska kmetijska proizvodnja je z letom 1953 v mesu in krompirju presegla predvojno proizvodnjo. Danes tudi že proizvodnja mleka presega povpraševanje. Cena teh pridelkov prične občutno padati. Ker je v zvezi s tem država pri krmilih odpovedala svoje subvencije in jih občutno znižala tudi pri gnojilih, je razmerje med cenami sedaj naslednje:

januarja 1952 januarja 1954
v šilingih za kg

klavna živina	10.—	7.—
klavni prašiči	14.—	11.—
krompir	0.73	0.42
mleko	1.40	1.57
rž	1.75	2.40
pšenica	1.95	2.40
koruza	1.46	2.—
ječmen	2.—	2.—
oljne tropine	1.40	2.25
dušična gnojila	1.24	1.24
kalijeva gnojila	0.42	0.68
fosforna gnojila	0.45	0.48

V istem času so se orodje, stroji, obleka in obutev podražili za ca. 10% in sta železnica in pošta dvignila tarife za 25%.

Primerjava nam pove, da se je v zadnjem letu pojavila razlika v donosnosti kmetovanja med ravninskimi žitorodnimi predeli in med alpskimi predeli v škodo zadnjih. V alpskih predelih, kjer je kmetijstvo v tržni proizvodnji odvisno predvsem od živinoreje in pridelovanja krompirja, so prav cene teh produktov (razen mleka) padle, dočim so se krmila in tudi krušno žito, ki ga delovni kmetje v teh predelih v precejšnji meri dokupujejo, znatno podražila. Na prvi pogled izgleda, da so v avstrijski agrarni politiki dobili vajeti v roke ljudje, katerih kmetovanje sestojata v glavnem iz pridelovanja

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE

vsem čitateljem, naročnikom in prijateljem želi »Slovenski vestnik«

Uredništvo in uprava

žita, pri okopavinah pa iz sladkorne pese, za kar konjunktura v Avstriji še dolgo ne bo padla.

Zunanji opazovalec bi utegnil še pripomniti, da je treba v alpskih predelih vzeti v račun še les, ki ima še vedno dobro ceno. Z ozirom na položaj v avstrijskih gozdovih, kjer je preko mere posekanega nad 80 milijonov m³ lesa in kjer je v koroškem primeru padel povprečni premer na žage pripeljanega lesa že na 26 cm, pa vidimo, da predvsem v kmečkih gozdovih ni več mogoče najti kritja za nastale razlike v donosnosti kmetovanja med nižinskimi in alpskimi predeli Avstrije.

Ob takih ugotovitvah pa je nujno treba upoštevati objektivne pogoje tako med delovnimi kmeti kakor tudi med zemljiško veleposestjo obeh predelov. Od skupne kmetijske in gozdarske površine odpade v Avstriji

na ravninske predele	3,247.067 ha
na alpske predele	4,505.748 ha

Na teh površinah živi v alpskem predelu 68.280 delovnih kmetov, ki imajo povprečno 8.2 ha zemlje, in 32.176 veleposestniških gosposkih kmetov, ki pa imajo povprečno 121.8 ha zemlje. Če upoštevamo, da po avstrijskem povprečju sestojata posest zadnjih do treh četrtin iz gozda, potem lahko spoznamo nasprotujoče si težnje med delovnimi kmeti in zemljiško gospodo, ko vemo, da v kapitalističnem sistemu dela agrarna politika vedno v prid veleposestnikov.

Ne dosti boljši je položaj delovnega kmeta v ravninskih predelih. V teh predelih je 193.375 delovnih kmetov s povprečno 7.6 ha zemlje nasproti 33.344 zemljiškim gospodom s povprečno 49.9 ha zemlje. Če so v alpskih predelih poleg višjega števila živine dohodki pri lesu kri-

terij za določanje donosnosti zemljiške posesti na osebo, potem je to v ravninskih predelih v prvi vrsti stopnja mehanizacije poleg večje površine obdelovalne zemlje.

Posest zemljiške gospode ne dovoljuje samo, da se njen gospodar predvsem bavi z organizacijo proizvodnje in vnovčevanja, njen odločilni faktor je popolna mehanizacija obdelave zemlje in oskrbe rastlin ter pridomnih opravil. Oboje pa na delovni kmetiji nikakor ni mogoče, ker primanjkuje tako delovne sile, kakor tudi potrebnih sredstev za investicije, ki jih zahteva popolna mehanizacija. Resna ovira za ustrezno mehanizacijo pa je na tej kmetiji še struktura zemljišč, ki so mala in močno razkosana. Tako ima delovna kmetija (na podlagi primerov pri raznih poljskih opravilih) spričo pomanjkanja in draginje ročne delovne sile tri- do petkrat višje proizvodne stroške od posesti zemljiške gospode ob sorazmerno nižjih povprečnih donosih na delovno silo in višjih povprečnih stroških vzdrževanja te-

meljnega premoženja, predvsem poslopij in gospodarskih naprav.

V dobi, ko proizvodnja presega povpraševanje, ko vsled naraščajoče brezposelnosti kupna moč pada in ko od strani producentov vpliva na ceno tisti, ki najceneje producira, je ob takih razlikah v višini proizvodnih stroškov in donosih na delovno silo položaj avstrijskega delovnega kmeta tako v alpskih kakor tudi v nižinskih predelih težaven in njegov obstanek že veliko vprašanje. To pa še posebej zato, ker avstrijski delovni kmet zaradi svoje kmečke konservativnosti še v veliki meri vidi svojega pobornika v zemljiški gospodi.

Avstrijskemu delovnemu kmetu manjka dobre politične in združne organizacije, ki bi imela jasen agrarnopolitični koncept, da bi lahko uspešno nastopila proti intrigam in demagogiji zemljiške gospode in postala — naslonjena na delavsko gibanje — v družbenem življenju faktor, kakršnega dejansko predstavlja število delovnih kmetov. bl.

Avstrijsko-jugoslovanska blagovna izmenjava

Predstavniki trgovinskih zbornic Slovenije, Hrvatske, Štajerske in Koroške ter graškega in celovškega velesojstva so podpisali na Dunaju dva sporazuma o izmenjavi blaga v okviru graškega pomladanskega in celovškega velesojstva.

Kompenzacijski sporazum v okviru graškega pomladanskega velesojstva obsega vrednost pet in pol milijona šilingov pri izvozu in ravno toliko pri uvozu. Polovica te vsote odpade na Slovenijo, polovica pa na Hrvatsko. Graški kompenzacijski sporazum se začne izvajati z dnem otvoritve velesojstva v Grazu, to je 30. aprila t. l.

Kompenzacijski sporazum v okviru koroškega velesojstva obsega vrednost 3.060.000 šilingov pri izvozu in prav toliko pri uvozu. Celovški sporazum se nanaša samo na območje Trgovinske zbornice Slovenije in dobi veljavo z dnem otvoritve koroškega velesojstva.

Pred kratkim je bil v Beogradu osnovan odbor za pospeševanje gospodarskih stikov med Avstrijo in Jugoslavijo. Na ustanovni seji je predsednik Marjanovič ugotovil, da v blagovni izmenjavi med Avstrijo in Jugoslavijo še niso izkoriščene vse možnosti. Zato bi bilo treba iskati še nadaljnje oblike za razširitev medsebojne trgovinske izmenjave. Zlasti so dane velike možnosti za tesnejše sodelovanje jugoslovanske in avstrijske industrije. Tozadevno se bodo vršili v kratkem razgovori med jugoslovanskimi in avstrijskimi člani odbora.

TURČIJA — orientalska država, ki se otresa zaostalosti

Dežela Osmanov, kakor se je današnja Turčija imenovala še do leta 1923, ima za seboj bogato zgodovino. Vendar je to po večini zgodovina bojev — sprva osvajalnih, ki so Turke popeljali do osrčja Evrope in preko Egipta do zapadnih obal

moškimi in ženo in sploh postavil vse javno življenje na sodobne temelje.

Čeprav je Turčija po svojem sestavu agrarna dežela, je Atatürkova vlada sklenila dati novi državi sodoben značaj in vsa razpoložljiva gmotna sredstva za razvoj prave in gospodarstva. V graditvi industrije so posvetili glavno pozornost panogam, za katere imajo surovine doma. Leta 1929 je imela Turčija samo 200 industrijskih objektov, v glavnem manufakturnih delavnic, nekaj let pozneje pa se je to število dvignilo že na 1.473 industrijskih podjetij.

severne Afrike, nato pa obrambnih bojev, ki naj bi preprečili popolni prepad nekdanje orjaške državne tvorbe. Od 13. stoletja naprej je ta država rastla, proti koncu 17. stoletja pa je bila njena usoda po velikih porazih v Evropi praktično že zapečaten. Le neznatni podvigi so ji pozneje še ohranili oblast nad balkanskimi narodi, ki so se postopoma osvobajali ali začasno prišli pod oblast avstroogrške monarhije. Med prvo svetovno vojno se je Turčija pridružila nemško-avstrijsko-italijanski trozvezi in je po njej z mirovno pogodbo bila skrčena na področje Male Azije in na vzhodno Trakijo — okolico Carigrada (starega Konstantinopla in današnjega Istanbula) na evropski celini.

Z narodnim odporom, ki ga je organiziral tedanji general Mustafa Kemal Paša Atatürk in leta 1922/23 pregnal tuje osvajalce iz dežele, se je šele začela razvijati sodobna Turčija. Kemal Atatürk je nato postal prvi predsednik mlade republike in kljub temu, da je bil njegov režim bolj diktatorski, je državo povedel na pot kulturnega in gospodarskega napredka. Odpravil je mnoge ostanke srednjeveške zaostalosti, uvedel enakopravnost med

Eden glavnih proizvodov je bombaž in se sodobna Turčija zelo zanima zanj. Leta 1924 so v državi porabili letno 24 milijonov kg bombažnih tkanin, od katerih jih je bilo treba uvoziti preko 20 milijonov kg. Turčija je bila prisiljena uvažati tekstilne izdelke, medtem ko je svoj surov bombaž prodajala po nizki ceni inozemstvu. — Zdaj imajo v Turčiji posejanih z bombažem nekaj preko 700.000 hektarjev in letno pridelajo 330.000 ton. Tekstilna industrija pa ima še vedno pretežno majhna podjetja. Velikih podjetij je le okoli 360. V privatnih tekstilnih tovarnah dela 17.000, v državnih pa več kot 30.000 delavcev.

Anatolska zemlja krije v sebi tudi velika rudna bogastva. Rudosledci so ugotovili, da ima Turčija skoraj vse vrste rudnin.

PO ŠIRNEM SVETU

Ljubljana. — Minulo soboto je bila v Ljubljani pred grobnico narodnih herojev žalna svečanost ob obletnici smrti Borisa Kidriča. V dvorani Izvršnega sveta LRS je bila skupna žalna seja Izvršnega sveta, Izvršnega komiteja CK ZKS in predsedstva Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije, katere so se udeležili tudi predstavniki Zvezne ljudske skupščine in pokojnikova vdova Zdenka Kidrič.

Beograd. — Jugopress javlja, da bo abesinski cesar Neguš — Haile Selasie letos meseca julija obiskal Jugoslavijo. S tem se bo odzval povabilu maršala Tita, ki mu ga je izročil v začetku februarja letos načelnik jugoslovanskega generalštaba Peko Dapčević ko je obiskal Addis Abebo. Prav tako javlja Jugopress, da bo jugoslovanska vlada kmalu imenovala novega stalnega poslanika v Abesiniji. Doslej je bil jugoslovanski poslanik v Kairu hkrati akreditiran tudi v Addis Abebi.

Teheran. — Nekdanji ministrski predsednik Perzije, dr. Mosadik, spet stoji pred sodiščem, ki je na njegovo pritožbo zoper prvotno obsodbo obnovilo razpravo. Mosadik ponovno zanika pristojnost vojaškega sodišča, češ, da je še vedno predsednik iranske vlade. Iz protesta proti nadaljevanju razprave pred vojaškim sodiščem je začel z gladovno stavko, ki jo je pa po komaj 40 urah spet prekinil.

Atene. — Predsednik grške vlade maršal Papagos je te dni zahteval odstop nekaterih ministrov in državnih tajnikov ter nato preosnoval vlado. V glavnih ministrstvih so sicer ostale dosedanje osebnosti, zlasti osem strokovnih ministrov pa je bilo zamenjanih.

Madrid. — Španska vlada je sklenila s 1. majem zapreti svoj konzulat v Gibraltaru. Politični opazovalci menijo, da je bil storjen ta korak zato, ker bo britanska kraljica Elizabeta II. kljub protestu španske vlade maja meseca obiskala Gibraltar.

Mnogo ima črnega in rjavega premoga, kromu ima Turčija na leto na razpolago 850.000 ton in je v tem pogledu med prvimi državami na svetu. Razpolaga tudi z znatnimi količinami mangana, železa, bakra itd. Turčija je bogata tudi s soljo, svinčom, magnezijem in železno rudo. Domnevajo, da se v njeni zemlji nahaja tudi mnogo nafte. Pogoji za razvoj industrije so torej zelo ugodni.

V svoji politiki se je nova Turčija usmerila na dobre odnose s sosednimi državami. Med drugo svetovno vojno je obdržala nepristranost, po vojni pa se naslanja na sodelovanje z zapadom. To ji je na gospodarskem področju sicer delno v korist, po drugi strani pa si tuji kapital, zlasti ameriški, osvaja odločilne položaje v industriji in jo tako spravlja vedno bolj pod svoj vpliv.

Pomembno politično aktivnost razvija Turčija v okviru balkanskega pakta, v katerem se skupno z Jugoslavijo in Grčijo bori za čim tesnejše prijateljstvo med narodi jugovzhodne Evrope in s tem za zagotovitev miru v tem delu sveta. Trenutni obisk maršala Tita v Turčiji, na povabilo turškega predsednika republike Dželala Bajara, je eden izmed mehanizmov na tej poti, po kateri sodobna Turčija smelo koraka iz nedavne zaostalosti v moderno napredno državo.

Univerza v Carigradu, največjem in nekdanjem mestu Turčije

Z · A · K · L · E · T · I · O · S · E · L

Jurež, samotar tam nekje v hribih, o katerem so poredni sosodje trdili, da mu v glavi manjka vsaj en »kolešček«, je gnal svojega starega osla na semenj. Počasi, ne da bi se enkrat ozrl nazaj, je Jurež vlekel svojega trudnega sivca, omotanega z vrvice, po razdrapani poti. To sta opazila dva hudomušna potepuha, ki sta se hladila za nekim grmovjem ob poti. Hitro si izmislita načrt, ki se jima je posrečil v polni meri. Natihoma se pritihotapita za Jurežem in snameta oslu vrvice. Nato si eden izmed njiju natakne vrvice na vrat

Potepuh sklene roki kakor k molitvi in zavjaka:

»O dobri človek, poslušaj! Jaz sem bil zaklet. Osla nimam, pač pa sem jaz sam bil tisti osel, ki sem tebi služil. Bil sem nekoč človek kakor ti in še prav imenitnega rodu. A nekoč sem se zelo pregrešil in sem bil za kazen za dolgo dobo spremenjen v osla. Pravkar je ta doba minila, kazen sem odslužil in spet sem človek. Res sem ti kot osel zelo garal, pa naj bo. Nobenega plačila ne zahtevam. Posloviva se v prijateljstvu.«

»O čudež, čudež,« vklikne Jurež ves preplašen. Nato se zaobrne in jo urno popiha domov.

Potepuha sta pa potem osla prodala in denar zaveseljačila.

Jurež pa svoje njivice ni mogel obdelovati brez osla. Zato se nekoč napoti na sejem za namenom, da se na sejmu ogleda za drugim, bolj mladim sivcem. Ko tako nekaj časa hodi po sejmu sem in tja — ostrmi. Med drugo živino namreč opazi

Ali že veste, da...

... je zvok valovanje zraka in nastane s tem, da se zvočilo (telo, ki se tresse) tresse in zbuja v zraku (zvokovod) valove, ki potem potresajo bobnič v ušesu. Uho to potresanje oziroma zvok sprejme in mi slišimo.

in na prvi hip spozna svojega prejšnjega osla, ki ga je nekdo prignal na prodaj.

Jurež nekaj časa poln usmiljenja zre svojega starega dolgošca. Nato pa stopi prav tik njega, pogladi ga po dlaki in mu šepne v uho:

»Gospod, kakšen velik greh ste pa vnovič storili, da ste spet spremenjeni v osla?«

Sokol in petelin

Živel je kmet, ki je imel poleg vseh udomačenih živali tudi udomačenega sokola. Kadar koli ga je poklical, je priletel in se mu brez strahu usedel na roko.

Vse drugače je bilo s petelinom. Ta na videz drzen kokot se je neznansko bal gospodarja in vseh njegovih ljudi; bežal je, če se mu je kdo le približal. Sokol se je temu čudil; nekoč reče petelinu:

»Kakšen nehvaležneš si ti in ves tvoj rod. Gospodarju se približaš le, da ti nasuje zrnja. Poglej sokole! Močni smo in letamo hitreje od vseh ptičev, zaradi tega pa nismo ne prevzetni niti bojzljivi. Krotko se približamo gospodarju in smo mu hvaležni, ker za nas skrbi in nas hrani.«

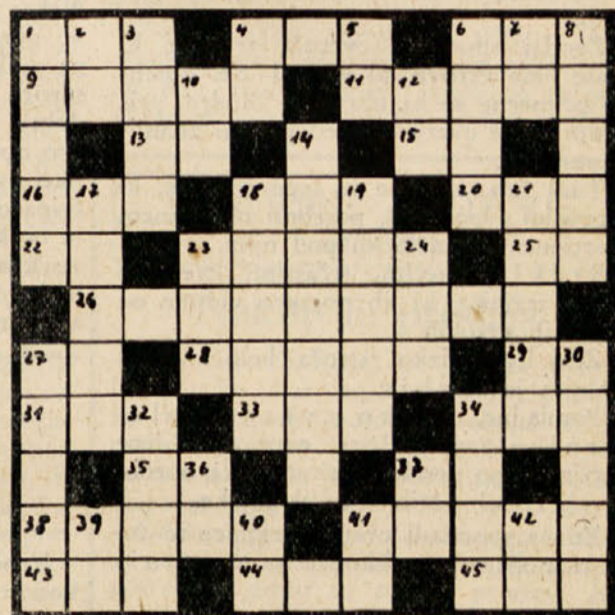
Petelin mirno poslušaj, nato pa reče:

»Hvaležnost je lepa reč; vendar se mi zdi, da sokoli še nikdar niste videli pečnega sokola na gospodarjevi mizi, med tem ko je na njegovi mizi vsak dan pečena perutnina iz mojega rodu.«

NAGRADNA KRIŽANKA

Vodoravno: 1. gnojna tvorba, se rada pojavi na vratu, 4. ptič, ki ima rumen kljun, 6. del obraza, 9. milo, čudno, 11. naziv za steklenasto prevleko pri kovinasti posodi, 13. nasprotje od je, 15. kratica za državo v Evropi (znana po makaronih in „hrabrosti“), 16. število, 18. človek, ki ne more govoriti, je..., 20. kratica za osvajalec, 22. kalij, okrajšano, 23. latovščina (to je spakledrana oblika jezika), napiši okrajšano, 25. egipčanski bog sonca, 26. ptica, ki naznanja žetev, 27. mu je znano, 28. predelavec, 29. oziralni zaimek, 31. skrajni konci celine, 33. glavno mesto evropske države, 34. nočno zabavišče, 35. glavni, kratica, 37. staroslovanska pijača, 38. ploha, 41. nasprotje od plime, 43. naplačilo, 44. obdobje, 45. darilo.

Navpično: 1. ptič, ki ostane preko zime pri nas, 2. veznik, 3. nastane, če se vrežemo, 4. časovni veznik, 5. povratno osebni zaimek, 6. potem, 7. vzklík radosti, 8. kličevo padlim za svobodo, 10. glej 29 vodoravno, 12. zaimek, množina, 14. domača žival, ima hude boje s sosedovim sovtrnikom, 17. nasprotje od mlahav, 18. trud, 19. opravljam molitev, 21. ptič tatič, 23. zal, 24. izviri, 27. ptič, velik kot golob, ostane čez zimo pri nas, 30. predelovalec irhovine, 32. brez nje bi šivilje propadle, 34. letoviški kraj na Gorenjskem, 36.

okrajšana vprašalnica, 37. del kolesa, 39. ploskovna mera, 40. glej 27. vodoravno, 41. dva različna samoglasnika, 42. kalij, kratica.

Kakor doslej bodo tudi pri današnji križanki izžrebani trije reševalci, ki bodo križanko pravilno rešili. Prejeli bodo lep knjižni dar. — Rešitve je treba poslati najkasneje do 26. 4. 1954.

REŠITEV ZADNJE KRIŽANKE

Vodoravno: 1. post, 4. orač, 8. oče, 10. ena, 11. li, 12. oko, 14. ak, 15. zarja, 17. Eva, 19. dom, 21. vas, 22. dno, 24. sto, 26. načrt, 29. ar, 30a. lep, 31. ar, 32. gos, 34. era, 35. Obir, 36. oves.

Navpično: 1. polje, 2. oči, 3. se, 5. re, 6. Ana, 7. čakam, 9. škrjanček, 12. oa, 13. oj, 15. za, 16. ad, 18. ven, 20. ost, 22. drago, 23. on, 24. st, 25. okras, 27. al, 28. ep, 30. rob, 31. are, 33. si, 34. ev.

NAGRAJENI SO BILI

Izmed številnih pravih rešitev zadnje nagradne križanke so bili tudi tokrat izžrebani trije reševalci, katerim bomo nagrade — lepe slovenske knjige — dostavili po pošti.

Izžrebani so bili: Hafner Urška, Beljak, Wiegeler Valentin, Zahomec in Zupančič Štefka, Graz.

in stopica za Jurežem. Drugi odvede osla v bližnjo šumo in ga dobro skrrije.

Nenadoma se pa Jurež ustavi in potegne iz žepa pipico. Med tem ko prižiga, se ozre nazaj in — ostrmi. Pipica mu pada iz ust. Trenutek stoji popolnoma odrevenel, nato pa zakriči:

»Kdo si? Kje imaš mojega osla?«

Metuljček — pijanček

Nad pisanim travnikom so vzletavali metulji. Od cveta do cveta o letali, od marjetice do spominčice, od spominčice k travniškemu klinčku, sedali so na skromne, toda medu polne deteljice. Ves travnik je bil bogato pogrnjena miza.

»Dober dan, prijatelj«, je pozdravil metulj belin cekinčka, ki se je lagodno pozibaval na cvetlici in si bil svest svoje lepote.

»Lep dan imamo danes,« je pristavil belin, ker se je dolgočasil in je želel govoriti.

»Da, lep dan in bogat. Pijan sem že od preobilja,« je odgovoril cekinček in se samoljubno pretegnil. Pravzaprav mu ni bilo do razgovora z znancom. Cvetlice so vabile kakor polne čaše, sleherna ga je želela pozibati na svojih cvetnih listih in medu je bilo toliko, da se mu je zdelo škoda prenehati piti.

Belin pa je še in še načel pogovor, a cekinček je kar molčal. Srkal je in srkal sladki med, poigraval se je s cveticami ter se je smejal njihovi zaljubljenosti.

Tudi belin je jel srkati med in ko se je dovolj napil, se je odpravil počivat.

Nebo se je pomračilo, od nekod so priplavali temni oblaki. Začelo je grmeti. Cekinček se je prestrašil. Hotel se je dvigniti in odleteti, hotel se je umakniti neurju.

Toda preveč je popil medene rose in kot vsak pijanček se je tudi cekinček le počasi gugal v varno zavetje. Toča pa ni čakala, padala je po cveticah in po njem, raztrgala mu je pisana krilca, nazadnje pa ga je vihar zvrtnil v potoček.

Ko je naslednje jutro našel belin na cvetlici pisana cekinčkova krila, je sam pri sebi dejal: »Sam je kriv, zakaj pa ni poznal mere!«

Anton Ingolič:

Žeja

Mara se je trpkno nasmehnila. Da, zdaj Munda ni mogel več piti na zdravje svojemu bolnemu gospodarju, saj je stopil na njegovo mesto. Zdaj so drugi pili na njegovo zdravje in na zdravje njegove postarane, a bogate žene.

Z rastočim zanimanjem je listala po knjigi. Že večkrat jo je imela v rokah, toda doslej ji ti zapiski niso povedali nič posebnega. Te noči pa se ji je zdela, da ima na videz še tako vsakdanja beseda poseben pomen.

Pregledovala je leta Mundovega prvega zakona; podpisi znanih in neznanih ljudi iz mesta in okolice. Munda jih je vabil vsako nedeljo. Kako tudi ne? Doslej je bil pri Ferkovih kletar, nenadoma pa je postal gospodar obsežnega vinograda in lastnik znane vinske trgovine.

Kako pa je Mara živela v tem času? Vsako jesen si je tedne in tedne želela, da bi se vsaj enkrat do sitega nazobala grozdja, ki je zorelo nad njihovo viničarijo. Toda nikoli več si ni drznila utrgati niti jagode; preveč se je bala gospodarja, trdo

srečnega Nemca. Munda je živel v izobilju in sreči, ki ji ni bilo meja, ona pa je na sosednjem griču stradala celo črnega kruha.

Spet je obrnila nekaj listov. Čisto spodaj je bilo napisano z lepo pisavo:

Ljubi naš Bog je res dober gospod, dal nam je goro in trto in sod; njemu tedaj najpred moramo čast zapet, šmentano rad mora imeti naš rod. Na Anino, 1921.

Blaž Žlahtič, župnik.

Kaj se je zgodilo tega leta?

V ilovski šoli je bila najboljša učenka, učitelj ji je čisto dejal, da je škoda, ker ne more v mestne šole. Nekoč je to povedala očetu in materi, čeprav je vedela, da je ne moreta dati v šole, saj nista imela drugega kot njo in še tri starejše in štiri mlajše otroke! Oče se ji je nekam čudno nasmehnil, mater so oblike solze. Ne tedaj ne pozneje ni doumela očetovega smeha. Ali se je nasmehnil iz obupa? Ali njeni otroški naivnosti? Mater je razumela že tedaj in zajokala z njo vred. Toda želja po mestnih šolah v njej ni zamrla. Kolikokrat je odšla na vrh gospodarjevega vinograda in strmela v dolino, kolikokrat zvečer se je ukradla iz koč in gledala proti mestu, ko so se na večer prižgale luči. Tam so šole, si je šepetala, tam je drugačno življenje tam bi bila rada!

Ko je najmanj mislila, da bi se ji mogla izpolniti njena vroča želja, jo je učitelj

odpeljal konec ilovca k teti Trezi, materini starejši sestri. Tam je našla tudi domačega župnika Blaža Žlahtiča. Zmenili so se, da jo bodo dali v šolo. Pri teti, ki je imela majhno posestvo, bo stanovala, župnik pa bo skrbel za knjige in obleko. Že čez nekaj dni je odšla s teto v mesto in opravila sprejemni izpit. Hodila je peš v mesto. Poldrugo uro; v dežju in pozimi še dalje. V šolo je prišla zmučena, čisto premočena. Doma pa skoraj ni bilo časa za učenje, ker je morala pomagati v kuhinji in tudi na polju. Vendar ni tožila. Ko je bila v drugem razredu, ji je župnik kupil kolo. Kako prijetno se je bilo voziti ob jutrih po ravnini! V šoli je bila spočita in sveža. Poslej je bila malo doma na Sladki gori, komaj vsaka dva meseca enkrat. Sicer pa, ali je niso gledali bratje in sestre, kakor da ni več njihova?

Tri gimnazije je dovršila. Bila je pripravljena, da je nič več ne more odvrniti od njenih ciljev: prihodnje leto mala, čez štiri leta velika matura. Toda v četrti se je začelo: jeseni je umrl župnik, pozimi se je k teti vrnil iz Nemčije njen zgaran sin z ženo in štirimi otroki. Po mali maturi pa ji je teta sporočila, da ne bo mogla jeseni več v šolo, ker bi jo snaha sicer snedla. Najbolje je, da si poišče v mestu kako službo. Toda tudi to ni bilo mogoče. Ker pa ni marala nazaj v Haloze kot viničarka — mati ji je medtem umrla — se je šla učiti v mesto za trgovsko pomočnico.

Sprva ji je bilo težko. Ko je v zakotni ulici v nemški trgovini stregla kupcem, so njene nasmejane součenke odhajale mimo širokih izložbenih oken v gimnazijo. Dvakrat si je pripravila vse, da pobegne. Toda ostala je, ker je spoznala, da se ne more izogniti usodi, ki ji je bila namenjena že v začetku: za viničarsko hčer ni lepega življenja, ona mora živeti v bedi in pomanjkanju, mora giniti od žeje po lepšem življenju, ki ga nikoli ne doseže. Stisnila je zobe in potrpeala. Živela je z odprtimi očmi. Videla je svojega gospodarja, delavnega Koresa, ki se ni nikoli nasmehal, ki ni poznal drugega kot delo in je gledal na vsak dinar, njegova žena pa je malo delala, imela je lepe bele roke, nosila dragocene obleke in se ves dan lišpala. Gospodje so radi prihajali v trgovino, kajti znala se je ljubeznivo smehljati, lepo gledati in sladko govoriti. Bila pa je tudi lepa: srednje velika, dovolj polna, temnih las in rjavih oči, ki so se lesketale še v trgovini, čeprav je bilo v njej mračno. Mara je sprva čutila do nje odpor. Kores, ki je bil nekaj let starejši od svoje žene, a zgaran in bolan, se ji je celo smilil. Polagoma pa, ne da bi se jasno zavedela, čemu, je vse bolj in bolj prehajala na njeno stran. In naj je še toliko stvari govorilo zoper njo, morala jo je občudovati.

Mara je dvignila glavo. Hotela se je otrestiti spominov, toda še bolj so se zgrnili nanjo.

Ne pripuščajmo premladih svinj

Se predno so živali telesno dovolj razvite in odrasle, se pri njih že pojavi spolni nagon. Lahko se zgodi, da pet mesecev star merjasec oplodi 5 do 6 mesecev staro svinjko ki postane lahko tudi breja. Tako zgodaj obrejene svinjke zaostanejo v rasti, težko rodijo in prasijo slabotne pujske, merjasci pa se hitro izrabijo.

Pripuščati smemo le dobro razvite svinje, ki naj imajo vsaj 100 do 120 kg. Stare naj bodo od 9—11 mesecev. O tem, kdaj smemo pripuščati, ne odloča spolna zrelost, marveč telesna razvitost in odraslost. Vsekakor pa moramo mlado pripuščeno svinjo v času brejosti še posebno dobro krmiti, da še lahko uspešno raste. Prav tako ni priporočljivo, pripuščati stare svinje, kajti le-te ne ostanejo rade breje, ker se navadno zamastijo. Tudi ni umestno, da vzamemo za pleme prasce od prvesnic.

Merjasci pričnemo najbolje uporabljati za pleme v starosti 11—12 mesecev. V začetku ga pripuščamo bolj redko, dva do trikrat na teden. Ako se pripeti, da zaskoči merjasec na dan dve svinji, ga je treba bolje krmiti. Od zaskoka do zaskoka naj poteče vsaj 6 ur.

V zvezi s pripustitvijo svinje nastanejo večkrat vprašanja, ali naj pripustimo svinjo k merjascu prvi, drugi ali zadnji dan bukanja, ali pa naj bo zaskočena celo po dveh merjascih. Navadno se svinja drugi dan najbolj buka. Drugi dan bo navadno največ jajčec zrelih za oploditev in je tedaj pravi čas za pripustitev. Drugi zaskok bo upravičljiv le v slučaju, če smo svinjo

prvič prehitro pripustili ali pa če je bil merjasec preveč obremenjen z zaskoki. Drugi zaskok mora slediti najmanj 12 ur za prvim. Vsekakor ne bo treba pripuščati svinjo dvakrat, če smo jo prvič pripustili 24 ur po pričetku bukanja k merjascu, ki ima krepko in zdravo seme. Mišljenje, da po zaskoku dveh različnih merjascev svinja skoti več pujskov, še ni dokazano.

Prvi znak brejosti svinje je izostanek

Čas zahteva naglo pitanje mladih prašičev

Štetje prašičev z dne 3. marca 1954 potrjuje našo prognozo, ki smo jo dali k štetju dne 3. septembra lanskega leta. Takrat smo zapisali, da bo v mesecih junij—avgust ponudba klavnih prašičev padla in da se bo — vsled povečanja konzuma mladega prašičjega mesa, ki ga bo sprožil tujski promet — cena verjetno vidno zboljšala.

Kaj kaže primerjava med štetji 3. marca 1954 in 3. marca 1953?

Število pujskov pod 8 tednov starosti je ostalo skoraj isto (42.652); prav tako je ostalo enako število nad pol leta starih nebrehnih plemenskih svinj. Število nad pol leta starih pitovnih svinj pa se je celo povečalo za 585 ali ca. 1.5%. Z ozirom na to sledi, da bodo sedanji mladi pujski obremenili trg šele od septembra naprej, starejše svinje pa sploh šele proti koncu leta, ko bo mogoče pitati s krompirjem in domačim žitom.

Nekaj o koruzi

Ta in oni kmetovalec, ki je v letih 1950—1952 zaradi ugodne nabavne cene opustil pridelovanje koruze, jo bo letos spat sadil. Danes, ko je cena prašičev v padanju, koruza pa se je na trgu podražila, je saditev koruze za zrnje v ugodnih legah zelo na mestu. Zato ne bo odveč, če to pot spregovorimo tudi nekoliko o koruzi.

Na odbiro storžev-semenjakov sedaj nima več pomena opozarjati, ker bi jih bilo treba odbirati že lani poleti na njivi. Glede gnojenja pa je bilo govora že v zadnji številki. Ena stvar pa je pri saditvi za dober pridelek zelo važna: gostota saditve.

Pri nas glede gostote še večinoma mislijo, da bo vsled gostega sajenja več storžev in več zrnja. Opazovanja pa so pokazala, da temu le ni tako. Na Stajerskem so pred leti opazovali dve sorti koruze. Obe sta bili v vrstah posajeni po 60 cm narazen, v vrstah samih pa je bila gostota saditve različna. Pri spravljanju pridelka pa so ugotovili:

razdalja v vrstah	število rastlin	pridelek v q na ha	
		I	II
25 cm	67.000	42,00	29,74
35 cm	48.000	47,77	51,85
45 cm	37.000	44,22	40,70
55 cm	30.000	39,44	38,44

Gosteje v poskusih niso sadili, vendar že ta primerjava kaže da gosteje koruze nikakor ne kaže saditi. O tem sem se po čitanju tega poročila tudi sam že večkrat prepričal.

Porast mehanizacije kmetijstva v Zahodni Nemčiji

V zadnjih štirih letih se je mehanizacija kmetijstva v Zahodni Nemčiji močno povečala. Število vlačilcev oziroma traktorjev, ki jih uporabljajo v kmetijstvu, se je v tem času povečalo za več kot tri in pol krat. Najmočneje se je povečalo število traktorjev pri kmetijskih obratih, ki imajo od 10 do 20 hektarjev. Ti kmetijski obrati so imeli leta 1949 16291 traktorjev, sedaj pa imajo že preko 82.000 traktorjev. Tudi na manjših kmetijskih gospodarstvih je v zadnjih letih traktor precej nadomestil vprežno živino. V velikostni skupini gospodarstev od 5 do 10 hektarjev se je število traktorjev od leta 1949 do 1953 povečalo od okoli 8.000 na skoraj 52.000. Tudi posestva z do 5 ha njivske površine, ki so imela lani okoli 22.000 traktorjev, so proti letu 1949 v mehanizaciji močno napredovala.

Kdor bo sadil koruzo, naj sadi v vrstah najmanj pičel čevelj narazen. Kdor pa ima ogrodnik (Vielfachgerät), pa naj jo sadi tako kot krompir v jamice. Sajenje za ogrodnikom je priporočljivo še predvsem zaradi tega, ker omogoča vprežno okopavanje in osipanje z najmanjšo poškodbo rastlin.

Zal pri nas razen domačega semena še nimamo preizkušenih sort koruze. Tozadevno bo treba še počakati na poskuse, ki jih dela letos s koruzo kmetijska šola v Podravljah. Kdor ne bi imel domačega semena, naj poskusi sorto »Janetzki-Gloria«, ki ga imajo celovške trgovine s semenjem. M i h a.

Brana je sedaj najvažnejše orodje

Kakršnakoli je že pomlad, za brano je na polju vedno dovolj opravila. Njena vloga ni samo v tem, da nam zgladi zorano njivo in da spravimo z njo seme v zemljo, njena vloga je širša. V primeru vigradne suše je brana izborna in često edino orodje za ohranitev vlage v zemlji. V primeru velikih nalivov moramo nad semenom zbito zemljo zrahljati in pomagati mladi rastlini na dan. S čim? Edino za lahko brano moremo iti na mlade posevke.

Velika nadloga, ki se je v spomladanskih tednih uspešno branimo — spet edino z brano —, je plevel, ki mu nič ne škoduje bolj, kakor pa motenje njegovega razvoja. Če pustimo po setvi ali saditvi njivo v miru, se bo najprej pokazal plevel in kradel rastlinam hrano. Brana pa mu bo jemala življenjsko moč. Zelo pomem-

bukanja, ki se sicer ponovi čez 21 dni. Brejost svinje je težje ugotoviti, ker ne moremo seči skozi debelo črevo do maternice, kot je to mogoče pri kravah in kobilah. Včasih je tudi težje ugotoviti, kdaj se svinja buka in to predvsem tam, kjer svinje nepravilno krmijo in le redko pridejo na prosto.

Hrana breje svinje mora biti bogata na kalciju (apnu) in vitaminih, svinja pa se naj giblje pozimi in poleti na soncu.

Čez poletje pa bo sedanja prekomerna ponudba očitno padla. Število prašičev v starosti med 8 tedni in pol letom je za 7.197 ali za ca. 10% manjše od števila v istem času lanskega leta. Prašiči te vrste pa bodo ravno v poletju najbolj zahtevani, če bodo opitani na težo 80—100 kg, kajti le taki prašiči dajejo mlado sočno meso, ki ga je mogoče hitro in okusno pripraviti.

Razumen prašičerejec zato ne bo štedil z dokupom potrebnih krmil. Gledal bo le, da bo spravil svoje mlado blago v celoti v poletnih mesecih na trg in s tem izkoristil sezono dobre cene. Dober sistem krmljenja in pitanja mu bo tudi ob dokupu ječmena, koruze in ribje moke (ali posnetega mleka) pomagal k ustreznemu zaslužku. Toda o tem prihodnjč.

Za boljšo prašičereje

Zveza koroških prašičerejcev je pred nedavnim uvozila iz Zapadne Nemčije 12 rodovniških plemenskih merjascev. Ti merjasci, ki so namenjeni za osvežitev krvi tukajšnjih pasem, so bili oddani najboljšim koroškim rejcem z namenom, da jih obdržijo leto dni, nakar jih bodo dodelili drugim rejcem, tako da bi z importom teh dragocenih živali kolikor le mogoče naglo in na široko zboljšali koroško prašičereje.

Merjasci, ki so prišli na Koroško, se ne odlikujejo samo po svojih rodovniških lastnostih, temveč tudi po svoji obliki. So to živali s posebno dolgim in globokim truplom in močnimi stegni, kar so predpogoji za višjo mesnost živali. Izvirajo ti merjasci iz Oldenburga, Ammerlanda in Schleswig-Holsteina, ki so po kvaliteti svoje reje svetovno znani.

brana pa je korist brane tudi pri oskrbovanju ozimim.

Lepo vreme zadnjih tednov nam je omogočilo zelo zgodnjo setev in pripravo zemlje za krompir in peso. Ne bi bilo prav, če bi sedaj rekli, da smo že vse opravili za dobro žetev. Izkoristimo preostali vigradni čas z brananjem ječmena in ovsa, pa tudi rži, če je pregosta. Lahka mrežna brana ali česalo je v ta namen najvažnejše in povsod potrebno poljsko orodje. Z njo pojdimo tudi na travnike ter na njive, ki smo jih pripravili za krompir, peso in morebiti tudi že za koruzo ali silažo, da bomo pregnali plevel. Ne bodi nam škoda časa niti rastlin, ki bi jih z lahkimi brananjem uničili. Večja bo na njivi škoda po suši in plevelu, če ne bomo branali.

Pogovor s čebelarji

Polagoma prihaja čas za drugo pregledovanje naših čebelnih družin. Pri tem bomo najprej ugotovili, kam oziroma pod katero skupino spadajo naši panji. Največ pozornosti bomo posvetili skupini »C«, kamor smo uvrstili bolne in sumljive družine. Če pri pregledu opazimo, da ima panj dovolj hrane in da je čez zimo ni porabil, se nam poroči slutnja, da z dotično družino nekaj ni v redu. Družina lahko boleha na »Nosemi« ali pa na prašičevosti, morda pa je matica stara in nesposobna. Bolne panje ločimo od zdravih. Toda biti moramo točno upoznani in prepričani, da ob vsej pažnji in negi družina ni prezimila, šele tedaj lahko izrečemo, kot sem že omenil, končno sodbo.

V primerih, da tega sami ne zmoremo — to velja zlasti za mlade neizkušene če-

belarje — pokličemo na pomoč starega izkušenega čebelarja, ki nam bo rad pomagal in nas poučil. Le-ta bo zanesljivo ugotovil, kaj je vzrok zadržku v napredku pri družini.

Če ugotovimo bolezen, ne smemo oklevati, marveč moramo takoj pričeti z zdravljenjem, v kolikor se še sploh da pomagati. Če je boleznin vzrok matica, jo odstranimo in nadomestimo z drugo. Če nadomestne matice nimamo, a je družina drugače zdrava, združimo družino z drugo. Predvsem je treba skrbeti, da so družine zmeraj močne. Izkušeni čebelarji slabičev ne trpe radi v svojem čebelnjaku, kajti pri slabih družinah se najprej pojavi bolezen.

Prihodnjč se bomo pogovorili o novem načinu preveščanja.

Vinko Pečnik

Kaj naj vemo o varstvu rastlin

Udrta fižolova pegavost

Na listju, to je na žilah, opazimo neenake rjave madeže ali črte, ki se pozneje posušijo. Bolezen pozneje preide na stroke, kjer se šele vidno prikaže. Na stroku opazimo temne do rdeče obrobljene okrogle pege. Kal boleznin prodre kasneje skozi lusko v samo zrno, na katerem so potem vidne rjave lise. Če posadimo pegavo seme, nam ne bo vzkalilo ali pa že v rani mladosti propadlo.

Zatiranje: Sejmo zdravo, neokuženo seme. Pred setvijo seme razkužimo s suhim razkužilom. Bolne rastline bomo izruvali ter zažgali. Pri visoki vlagi, gosti setvi ali pa pregnojni njivi s hlevskim gnojem se bolezen hitro širi.

Mastna fižolova pegavost

Pojavi se najprej na listju. Tu vidimo svetlo zelene do rumenkaste lise, ki se hitro širijo in sušijo. Osušeno listje končno odpade. Na stročju se pojavijo pege, ki so na videz kot z maščobo prepojene. V vlažnih dneh se pojavijo sluzaste kapljice, ki vsebujejo kali boleznin (bakterije). V deževnem vremenu se bolezen hitro širi.

Zatiranje: Uporabimo zdravo seme odpornih sort. Pred setvijo razkužimo seme. Okužene rastline bomo izpuli in zažgali. Dobro je, če se škropi z 1% bordoško brozgo.

PRAVNE ZADEVE V PRIMERIH

Nakup in prodaja

Prvi nasveti: Kupi, kar veš, da potrebuješ in ko imaš denar, ne pa šele potem, ko stvar že tako nujno potrebuješ, da jo moraš dobiti za vsako ceno, ko mogoče ne bo izbire in boš moral kupiti slabo blago za drag denar.

Če imaš blago, ki je namenjeno prodaji, ne prodajaj šele takrat, ko že nujno potrebuješ denar in moraš prodati, čeprav cene padajo. Prodaj, ko so cene ugodne! — Če kupuješ iz roke v roko in se kupnina takoj plača, oglej si blago natančno, posebno pri živini in če prodajalca ne poznaš. Takrat je potrebna tudi zanesljiva priča. Če kupiš na poznejši prevzem, ne ustraši se pismene pogodbe, pač pa jo pred podpisom natančno prečitaj in premisli. Če pa ne poznaš dobro tujega jezika, naj ti prijatelj in dober poznavalec tujega jezika natančno tolmači vse, predno podpišeš. Navadno velja, kar je zapisano in težko je dokazovati nezapisane in samo ustmene pogoje, posebno, če nimaš dovolj zanesljivih prič.

Navadno postane kupec takoj z izročitvijo kupljene stvari tudi lastnik in jo uporablja po svoji volji. Mogoče pa je, da si prodajalec, če se kupnina ne plača takoj, ali ne vsa, ali če kupca bližje ne pozna, pridrži lastnino do popolnega izplačila kupnine, tako da kupec prej ne sme razpolagati s kupljeno stvarjo, kakor hoče.

Gotove večje trgovske tvrdke pa imajo obročno odplačilo že vpeljano. Stvar je sicer malo dražja, toda plačuje se lahko v obrokih na več mesecev. Za take kupčije imajo pripravljene že kar tiskane pogoje, katere mora kupec podpisati. V takih dogovorih na plačilo v obrokih, pa je na korist prodajalca in na škodo kupca, ki ni posebno pazljiv, vse polno pasti. Navadno se zahteva na enkrat celo plačilo, če je pupec v plačilu dveh zaporednih obrokih v zamudi.

Prodajalec pa si v takih zapiskih večkrat pridrži tudi pravico, da kup razdere, če je kupec za večjo vsoto v zamudi in kupec mora kupljeni predmet vrniti. Kupnino mora prodajalec sicer vrniti, zaračuna si pa odškodnino za obrabo in kupec je ob vse.

Nasprotno pa ima tudi kupec pravico, da kup razdere, če je oškodovan za več kot polovico cene vrednosti in čeprav je prej vrednost poznal. Tudi napake more ugovarjati, medtem ko tečejo plačila. Kupec mora vedno dobiti prepis take obročne pogodbe od trgovca in je zaradi tega najbolj je, če to že prej zahteva in doma vse dobro prečita in premisli predno podpiše.

Poznamo pa nakupe in prodaje prav različnih vrst in določb, tako da bomo o raznih prav važnih določbah, ki jih naj vsak pozna, še pisali.

Ponesrečena misija ameriškega zunanjega ministra

Cim bolj se je bližala konferenca v Ženevi, na kateri bodo razpravljali predvsem o azijskih vprašanjih, tem bolj so prihajala do izraza nasprotja med ameriški in na eni ter angleškimi in francoskimi stremljenji v tem pogledu na drugi strani. Zato je ameriški zunanji minister Dulles smatral za nujno, da še pravočasno obišče svoje kolege v Londonu in Parizu in jih pridobi za svojo koncepcijo politike glede azijskih vprašanj, ki je bila še do minulega ponedeljka zelo ostra, da ne rečemo agresivna. Zahteval je namreč, da zapadne sile še pred ženevsko konferenco podajo skupno izjavo in izrečejo »resno svarilo« Kitajski, naj preneha s podpiranjem Ho-Si-Minhovih čet v Indokini.

J. F. Dulles

Med razgovori na treh sejah z britanskim zunanjim ministrom Edenom v ponedeljek in torek v Londonu je moral ameriški zunanji minister uvideti, da s svojo prenatrpano politiko ni mogel uspeti in je po razgovorih izjavil, da upa, da bo Pariz lahko pridobil za svoj po razgovorih z Edenom nekoliko spremenjeni plan. Edenu je namreč uspelo prepričati Dullesa, da prenatrpani ukrepi še pred ženevsko konferenco ne bi bili na mestu, in sta sklenila, da bodo proučili možnosti obrambnega sistema v Vzhodni Aziji, če konferenca ne bi privedla do prijemljivih uspehov.

V torek zvečer je ameriški zunanji minister prispel v Pariz, kjer gotovo ne bo imel lahkega dela, saj je francoski ministrski predsednik v neki svoji nedavni izjavi enostavno ignoriral Dullesovo zahtevo po ostrem enotnem postopku v indokitajskem vprašanju ter se izjavil za najmočnejše prizadevanje, da bi ženevska konferenca zagotovila mirno rešitev tega vprašanja. Sedaj je Dullesov načrt sicer nekoliko spremenjen, a vendar je pričakovati več ali manj težavne razgovore v Parizu, ki so se začeli včeraj predpoldne. Vsekakor Dullesovo misijo, pridobiti London in Pariz za svoje morda le preveč pustolovske načrte, lahko smatramo do gotove mere za ponesrečeno.

Na redni tiskovni konferenci minuli petek je zastopnik državnega tajništva za zunanje zadeve FLRJ v Beogradu Branko Draškovič omenil tudi zadevo Alojza Perneteta ter pojasnil, da je Jugoslavija v stikih z avstrijsko vlado, da se zadeva prouči in da se reši na način, ki bi zadoštil pravici in duhu medsebojnih prijateljskih odnosov.

Beograd o zadevi Alojza Perneteta

Na redni tiskovni konferenci minuli petek je zastopnik državnega tajništva za zunanje zadeve FLRJ v Beogradu Branko Draškovič omenil tudi zadevo Alojza Perneteta ter pojasnil, da je Jugoslavija v stikih z avstrijsko vlado, da se zadeva prouči in da se reši na način, ki bi zadoštil pravici in duhu medsebojnih prijateljskih odnosov.

V Celovcu bodo gradili novo realno gimnazijo

V Celovcu bodo v kratkem pričeli graditi novo poslopje za realno gimnazijo. Računajo, da bodo koncem maja ali v začetku junija pričeli z gradbenimi deli. Dosedanja realna gimnazija ne odgovarja več sodobnim zahtevam. Novo srednješolsko poslopje bodo gradili na Bergerzemljišču nasproti poslopja Westschule. Da je deželna vlada omogočila arhitektom v deželi sodelovanje, je razpisala idejno tekmovanje, za katero je bilo predlo-

ženih trideset različnih projektov. V Domu glasbe se je dne 24. marca sestalo razsodišče, ki je izmed trideset predloženih projektov, opremljenih z modeli, najboljše dela nagradilo.

Čeprav je realna gimnazija srednja šola, mora vsa denarna sredstva za gradbo, ki bodo predvideno znašala okoli 12 do 15 milijonov šilingov, prispevati dežela. Prostor za poslopje je dalo na razpolago celovško mesto.

Brezposelnost rahlo upada

Deželni delovni urad navaja, da je bilo 31. marca pri koroških delovnih uradih zaznamovanih 20.256 brezposelnih, med temi 16.417 moških in 3.889 žensk. Stanje brezposelnih je torej za 5.465 delovnih moči nižje, kakor ob koncu meseca februarja. Te delovne moči so dobile delo predvsem v gradbeni stroki. V primeri s stanjem brezposelnih 31. marca 1953 je letos število za 1300 oseb višje. Od dne 31. marca 1954 še prijavljenih 20.256 brezposelnih jih odpade 8.628 gradbenemu področju. Pričakujejo, da se bo položaj na delovnem trgu v bodoče ugodno razvijal, predvsem za gozdne delavce, čim bodo vremenske prilike dopuščale delo tudi v višjih legah.

Proste vožnje za otroke do šestega leta

Uprava zveznih železnic je nedavno razglasila vozne ugodnosti za otroke. Po tej določbi imajo od 1. aprila brezplačno vožnjo tudi otroci od 4. do 6. leta starosti, ki potujejo v spremstvu svojih star-

Socialistični uspeh pri belgijskih volitvah

V oba domova belgijskega parlamenta, v dom poslancev in v senat, ter v pokrajinske svete so bile minulo nedeljo splošne volitve, ki so prinesle na vsej črti uspehe socialistom ter nekoliko uspehov tudi liberalni stranki, krščansko-socialni stranki pa izgubo dosedanje absolutne večine.

Številčni izid teh volitev za dom poslancev je bil sledeči: Socialisti 1.926.205 glasov (37,34%) in 83 mandatov (prej 77); krščansko-social. stranka 2.121.978 glasov (41,14%) in 94 (prej 108) mandatov; liberalci 626.173 (12,14%) — 24 (20); kominformovci 184.098 (3,56%) — 5(7). Druge volilne skupine so dosegle skupno 6 mandatov, od teh skupna socialistično-liberalna lista, ki je nastopila v dveh pokrajinah, 4 mandate, ki se razdelijo na 3 socialistične in 1 liberalni mandat.

Socialisti so torej napredovali za 9 mandatov in liberalci za 5, dočim jih je krščansko-socialna stranka 14 zgubila in kominformovci 2. Slično je tudi razmerje za sedeže v senatu; še bolj pa v pokrajinskih svetih pride do izraza uspeh socialistov (za 25 sedežev več) in izguba njihovih nasprotnikov (za 45 manj).

Krščansko-socialna vlada van Houtena je po objavi volilnih rezultatov takoj odstopila, kralj Baudouin pa je že začel pogajanja s predstavnikih političnih strank za sestavo nove vlade, ki sedaj nujno more biti le koalicijska.

šev in ne zahtevajo posebnega prostora. Doslej je veljala ta ugodnost samo za otroke do 4. leta. Otroci od izpolnjenega 6. do 14. leta plačajo, če tudi ne potujejo v spremstvu, od 1. aprila polovično vožnjo. Pričakujejo, da bodo ugodnost razširili tudi za vožnje na železniških in pošt-nih avtobusih.

Potovanje v Nemčijo olajšano

V nekem komunikatu zapadnonemškega zunanjega ministrstva je bilo objavljeno, da bo 15. maja 1954 odpravljena viza za Avstrijce, ki hočejo potovati v Zapadno Nemčijo, prav tako pa tudi za Nemce, ki bodo potovali v Avstrijo. Zadevne note sta izmenjala zapadnonemško zunanje ministrstvo in avstrijski urad za zvezo v Zapadni Nemčiji.

Rok za oddajo davčnih izjav podaljšan

Zvezno ministrstvo za finance razglasa, da je rok za oddajo davčnih izjav za dohodninski, korporacijski in obrtni davek za koledarsko leto 1953 na splošno podaljšan do 30. junija 1954. Prav tako je do 30. junija 1954 podaljšan termin za izjave o znatno zvišanem premoženju v smislu § 14 a davčnega zakona o premoženju.

Štefan Andrecs

trgovina z železino
Celovec, Karfreitstrasse 9,

Vam nudi vse potrebščine za hišo, kuhinjo in delavnico

Solidna postrežba in zmerne cene pri

Radio HANS KREUTZ

Celovec, St. Ruprechterstrasse 10

Invalida prodajata zaradi zdravniške prepovedi motorna kolesa, znamke Puch — 200 in 250 cm³, za 4000.— in 4500.— šil. Pripravljena za vožnjo. Ogled pri Znidarju v Brdeh nad Kotmaro vasjo.

Občni zbor Zveze slovenskih izseljencev

(Nadaljevanje s 1. strani)

občutimo tem bolj, ker so tega nerazumljivega mnenja zlasti v »Opferfürsorgekommission« ki jo sestavljajo ljudje, ki so prav tako žrtve nacističnega nasilja kot pa smo to slovenski izseljenci. Prav od njih bi najprej pričakovali, da se bodo z razumevanjem zavzeli za našo pravično stvar, zato danes ponovno z vso odločnostjo terjamo, da ta »Opferfürsorgekommission« vzame na znanje vse naše doslej izneštene argumente o našem resničnem priporu in nam končno enkrat pripomore do pravice s tem, da izseljeništvu prizna za pripor. Ne zahtevamo nič nemogočega in nič pretiranega, zahtevamo samo to, kar nam po vsej pravici gre kot žrtvam fašizma. In lahko so prepričani, da v teh naših zahtevah ne bomo

popustili, ker vemo, da je naša borba pravična in upravičena.

Med diskusijo so se oglasili številni izseljenci in iznesli svoja mnenja in svoje izkušnje, ki so jih napravili pri prizadevanjih, da bi jim bilo priznano uradno potrdilo kakor tudi priporniška odškodnina. Izrekli so tudi priznanje staremu odboru za njegovo požrtvovalno delo ter ponovno izvolili skoraj vse dosedanje odbornike. Pravnemu svetovalcu dr. Franciju Zwitteru pa so se zahvalili za njegovo nesebično pomoč in plodno sodelovanje s tem, da so ga izvolili za častnega člana Zveze slovenskih izseljencev.

Z obljubo, da bodo tudi v naprej gojili med seboj izseljeniško zavest, so se razšli v zavesti, da so in ostanejo močni, dokler bodo enotni in samozavestni.

Veletrgovina z vinom

Breznik & Co

CELOVEC — KLAGENFURT, St. Ruprechterstrasse 4

nudi najboljša vina iz ljutomerskega okraja in Dalmacije ter Istre zmerne cene solidna postrežba

SPECIALITETE

TRAMINEC
JERUZALEMC
LAŠKI RAZLING
DINGAČ
MIŠTELA

RADIO PROGRAM

RADIO CELOVEC

Dnevne oddaje razen ob sobotah in nedeljah: 6.05 Jutranja glasba — 8.30 Pozdrav zate — 10.15 in 11.00 Šolska oddaja — 11.20 Pozdrav za mesto in deželo (razen poned.) — 11.45 Za podeželsko ljudstvo — 12.00 Opol-danski koncert — 15.00 Šolska oddaja — 17.05 Zabavni koncert.
Poročila dnevno: 5.50, 6.45, 7.45, 12.30, 16.50, 19.45, 22.00, 24.00.

Sobota, 17. april:

8.30 Slovenska velikonočna vigilija — 14.30 Zeli si kaj! — 15.15 Kulturno zrcalo tedna — 15.30 Iz vseh dolin zveni — 20.00 Igra orkester radia Celovec — 20.20 Pomladanska parada.

Nedelja, 18. april:

7.05 S pesmijo pozdravljamo in voščimo — 8.00 Kmečka oddaja — 10.00 Maša — 14.45 Pozdrav zate — 16.15 Pravljica ura — 18.00 Kličemo družino — 20.00 Opera.

Ponedeljek, 19. april:

7.00 Operetni koncert — 8.00 Pestra velikonočna oddaja — 11.30 Zdej v tej uri — 15.30 Velikonočna pravljica — 18.30 Šport in glasba — 19.15 Mi igramo — 20.00 Pester večer.

Torek, 20. april:

11.00 Pozdrav za mesto in deželo — 14.30 Slov. poročila in objave. Zdravniški vedež:

Preslabo delovanje ščitne žleze — 15.30 Za ženo in družino — 18.30 Poje zbor Slovenske Filharmonije p. v. J. Hanca — 20.00 Držayna operna predstava.

Sreda, 21. april:

10.45 Iz ženskega sveta — 14.30 Slov. poročila in objave. Za ženo in družino — 17.05 Zabavni koncert — 20.00 Igra godba Piberstein — 20.45 Šlager tako — ali tako! — 21.00 Zelje, ki jih radi izpolnimo.

Četrtek, 22. april:

10.45 Veder dopoldne — 14.30 Slov. poročila in objave. Za našo mladino — 15.30 Dobro zabavo — 18.45 Kmečka oddaja — 20.00 Operetne pesmi za spomlad.

Petek, 23. april:

10.45 Za dom — 14.30 Slov. poročila in objave. Za naše male poslušalce — 16.25 Za dekleta in fante — 18.45 Kmečka oddaja — 20.00 „Kralj Odipus“ — 23.00 Moderna literatura.

RADIO LJUBLJANA

Sobota, 17. april:

12.15 Cicibanom — dober dan! — 13.45 Za pionirje — 14.45 Zabavni zvoki — 16.00

Kulturni pregled — 17.30 Okno v svet — 18.20 Ljudsko-prosvetni obzornik — 20.00 Pisan sobotni večer.

Nedelja, 18. april:

8.15 Vesele pesmi za prijetno nedeljsko jutro — 9.00 Pol ure za našo vas — 11.00 „Po naši lepi deželi“ — 13.40 Glasbeni mozaik — 14.00 Otroška predstava — 14.30 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov — 15.15 Zeleli ste — poslušajte! — 19.30 Opera.

Ponedeljek, 19. april:

12.20 Nekaj za ribiče — 13.45 Za mlade pevce in godce — 14.05 Slovenske narodne in umetne pesmi — 15.30 Šolska ura za nižjo stopnjo — 18.30 Zdravstveni nasveti — 18.40 Poje Mariborski komorni zbor — 20.00 Radijska univerza.

Torek, 20. april:

11.00 Šolska ura — 12.00 Domače pesmi izvaja Trio Slavko Avsenik — 12.20 Kmetijski nasveti — 13.45 Nove knjige — 16.00 Naši in inozemski solisti pred mikrofonom — 17.10 Pisan spored slovenskih narodnih pesmi — 18.00 Športni tehnik — 18.30 Filmske melodije — 21.00 Literarni večer.

Sreda, 21. april:

12.20 Nasveti za dom — 13.45 Za pionirje — 15.30 Šolska ura za višjo stopnjo — 17.10 Pesmi iz Slovenske Benečije — 20.00 Radijska igra.

Četrtek, 22. april:

12.15 Cicibanom — dober dan! — 13.45 Iz znanosti in tehnike — 13.55 Domače pesmi za ples in razvedrilo... — 17.10 Igrajo veliki zabavni orkestri — 18.30 Družinski pogovori — 18.40 Zabavni zvoki — 20.00 Kulturni pregled — 20.15 „Četrtek večer slovenskih narodnih pesmi“.

Petek, 23. april:

12.20 Kmetijski nasveti — 13.45 Za pionirje — 14.05 Za vsakogar nekaj — 15.30 Umetne in narodne pesmi — 15.50 Modni kotiček — 16.00 Zeleli ste — poslušajte! — 18.25 Jezikovni pogovori — 20.10 Večerni operni koncert.

Izdajatelj, lastnik in založnik lista: Dr. Franc Petek, Velikovec. Uredništvo in uprava: Celovec, Gasometergasse 10. Telefon 16-24. Za vsebino odgovarja: Rado Janežič. — Tiska: Založniška in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec. — Dopolni naj se pošiljajo na naslov Klagenfurt, 2. Postschließfach 17.